

ΣΤΕΝΙΩΤΙΚΟ ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

τοῦ Γεωργίου Ι. Φαλαγγᾶ

Συνεχίζοντας τήν ἔρευνα τῶν γλωσσικῶν Στενιώτικων ἴδιωματισμῶν σταχυολογήσαμε πάλι δρισμένες χαρακτηριστικές λέξεις, τίς δόποιες καί παραθέτουμε ἀμέσως παρακάτω.

‘Ο τρόπος ἐρμηνευτικῆς, ἐτυμολογικῆς καί φραστικῆς παρουσίασης παραμένει ὁ ἴδιος μέ τῶν προηγούμενων τόμων (Α καί Β).

Άμόνω καὶ ὄμόνω: (ρῆμα) = ὁρκίζομαι. (‘Από τόν ἀόριστο ὕμοσα τοῦ ἀρχαϊκοῦ ὄμνύω’).

Φρ.: *Γιά ἄμοσε, δτι δέν εἰδες τόν Ἀντώνη νά κλέβει.*

Γάνα: (οὐσ. ḥ) = ἐπίχρισμα καί μεταφορικά λίγδα. (‘Από τό γνωστό ρῆμα γανώνω’).

Φρ.: *Κάκόμα αύτουνοῦ τά πόδια πιάσανε γάνα ἀπό τήν ἀπλυσά.*

Γανιάζω: (ρῆμα) = Στεγνώνει ἡ γλώσσα μου. (‘Από τό οὐσιαστικό γάνα +ιαζω κατάληξη’).

Φρ.: *Γάνιασενε ἡ γλώσσα μου νά τοῦ τά λέω, ἀλλά αὐτός είναι ἀγύριστο κεφάλι.*

Ζακούσκα: (οὐσ. ḥ) = Μεζές. (‘Από τή Ρωσική Ζακούσκ = μεζές’).
Φρ.: *Είχανε ἔνα τραπέζι γεμάτο ζακούσκες.*

Ζουπῶ: (ρῆμα) = Πιέζω, στριμώχνω. (‘Από τό ρῆμα ζουπίζω’).
Φρ.: *Τόνε ζουπῶ πού λές στή γωνιά καί τοῦ τίς βρέχω γιά καλά.*

Καράρι: (οὐσ. τό) = Τό μέτρο, ἡ ἀναλογία. (‘Από τήν Τουρκική Karar = καράρ = μέτρο, ἀναλογία’).

Φρ.: *Γιά νά γίνει καλό τό τσουρέκι πρέπει νά πετύχεις τή ζάχαρη στό καράρι της.*

Καταμούχαρο: (ούσ. τό) = Μεγάλη καταχνιά. (Άπό τό ἐπιτακτικό κατά + μουχός (σκόνη)· ἀπό τήν Σλαβική *тихи* = σκόνη.

Φρ.: *Eίδα κόσμο πού κατέβαινε, ἀλλά δέν ξεχώρισα κανένα μέσα στό καταμούχαρο.*

Καταχωνιάζω: (ρῆμα) = χώνω σέ βάθος, κρύβω. (Άπό τήν *κατα* + χωνω + *ιάζω*).

Φρ.: *Ποῦ στήν ὀργή τό καταχώνιασες καί δέ μπορῶ νά τό βρῶ;*

κατελῶ: (ρῆμα) = Φθείρω, τρώγω, λυώνω. (Άπό τόν ἀόριστο κατέλυσα τοῦ ἀρχαϊκοῦ καταλύνω).

Φρ.: *Μέ τή διαολόμπαλα κατελοῦνε ἔνα ζευγάρι παπούτσια τή βδομάδα.*

Κατσαμάκι: (ούσ. τό) = 'Υπεκφυγή, νάζι, τσαλίμι. (Άπό τήν Τουρκική *Kacamatak* = κατσαμάκ = νάζι).

Φρ.: *"Ασε τά κατσαμάκια καί κοίταξε νά τόνε κουκουλωθεῖς, γιατί σέ βλέπω στό ράφι.*

Κεντί: (ούσ. τό). = 'Ο ἀπογευματινός καφές μέ τά ἀπαραίτητα βουτήματα, πού γιά τούς Στενιῶτες ἥτο, δ,τι είναι γιά τούς "Αγγλους τό ἀπογευματινό τσάϊ. (Άπό τήν Τουρκική *ikindi* = ἵκιντι = φαΐ τοῦ δειλινοῦ).

Φρ.: *'Η Μαρουλιώ βγάζει στό κεντί τοῦ πουλιοῦ τό γάλα.*

Κερεστές: (ούσ. δ) = Ξυλεία τῆς τραβάκας. (Άπό τήν Τουρκική *Kereste* = κερεστέ = ξυλεία οἰκοδομῶν).

Φρ.: *Κάκόμα σάπισενε ὁ κερεστές καί τρέχουνε τά κεραμύδια.*

Κωλοράδι ἢ Κωλοράβδι: (ούσ. τό)= Τό κάτω ἄκρο τῆς σπονδυλικῆς στήλης. (Άπό τή σύνθεση κῶλος + οὐράδι ἢ ράβδι κατά παραφθορά).

Φρ.: *"Ηπεσενε ἀπό τήν ἀσκάλα τσαί χτύπησενε τό κωλοράβδι του.*

Κωλοσφοῦγγι: (ἐπίθ. τό)= Χαμερπής, γλείφτης, ὁσφυοκάμπτης κ.λ.π. (Άπό σύνθεση τοῦ κῶλος + σφόγγος - σπόγγος = σπόγγος τοῦ πισινοῦ.

Φρ.: *Σά δέ ντρέπεται ἔχει καταντήσει κωλοσφοῦγγι τοῦ Μιχάλη, γιατί μυρίστηνε τόν παρά.*

Λιμπίζομαι: (ρῆμα)= Μοῦ ἀρέσει πολύ. (’Από τό μεσαιωνικό λιμβίζομαι ἀπό τό λιμβός = λαίμαργος).

Φρ.: Αύτή τήν κοπέλα πράγματι τή λιμπίζομαι.

Λουπά-Λουπά: (τροπ. ἐπίρρ.)= Κρυφά, υπουρλα. (’Από τήν ’Ιταλική *lupo* = λύκος).

Φρ.: Τά ’δα τά κουτρουλά, πού μπήκανε στό περιβόλι λουπά-λουπά.

Μάτια-πούμπλικα: (τροπ. ἐπίρρ.)= Δημοσίως, μπροστά στόν κόσμο. (’Από λέξη μάτια + τήν ’Ιταλική *pubblico* = δημόσιο).

Φρ.: Τοῦ τά ’πενε μάτια-πούμπλικα μέσα στήν πλατεία.

Μπαχατέλα: (ἐπιθ. ḥ) = Κακάσχημη, ἀσουλούπωτη. (’Από τήν ’Ιταλική *bagatella* = εύτελές ἀντικείμενο).

Φρ.: Μά τί τῆς βρήκενε ό Μιχάλης αὐτηνῆς τῆς μπαχατέλας.

Μουφλούζης: (ἐπιθ. δ)= Γρουσούζης, κατσούφης, σκοτεινός, δύστροπος. (’Από τήν Τουρκική *muflus* = μουφλούζ = χρεοκόπος).

Φρ.: Ούτε καλημέρα δέ λέει ό μουφλούζης.

Μπιθιάζω: (ρῆμα)= Βάζω σέ μικρούς πίθους (μπουρνιές) παστά ḥ καπνιστά κρέατα γιά φύλαξη. (’Από τή σύνθεση τῶν λέξεων ἐν + πίθος + ιάζω (κατάληξη)).

Φρ.: Θέλομε μισή ’μέρα νά μπιθιάσομε τά χοιρνά.

Ντάνος: (ούσ. τό)= Φούσκωμα, πρήξιμο, βλάβη. (’Από τήν ’Ιταλική *danno* = ζημιά, βλάβη).

Φρ.: Ούλη νύχτα δέν κοιμήθηκα είχα ξνα ντάνος στό στομάχι.

Νταρντάνα: (ἐπιθ. ḥ)= Ἡ σωματώδης γυναίκα, ḥ λεβεντογυναίκα. (’Από τήν ’Ιταλική *tartana* = τρεχαντήρι).

Φρ.: Όλόκληρη νταρντάνα ξγινε ḥ κόρη τῆς Κατερίνας.

Ξαμώνω: (ρῆμα)= Προτάσσω ἀπειλητικά δπλο, ἀπειλῶ μέ δπλο. (’Από τό μεσαιωνικό ἔξαμώνω = ἀπλώνω τά χέρια).

Φρ.: Κάκομα τοῦ ξάμωσενε τσαί μαχαίρι.

Πακοτίλια ḥ Μπακοτίλια: (ούσ. ḥ)= Προμήθεια γιά ταξεῖδι, ἀλλά καὶ τό χειμώνα. (’Από τήν ’Ιταλική *pacotiglia* = πακοτίλια = προμήθεια).

Φρ.: Ἡ Σοφία τήν ηκαμενε τή μπακοτίλια της γιά τό Χειμώνα.

Πυριόβολο ή Μπυριόβολο: (ούσ. τό) = Πρωτόγονο σύστημα ἀνάμματος φωτιᾶς· ἀποτελούμενο ἀπό μιά ἵσκα ἀπό ἀπανθρακωμένο βαμβακερό ψφασμα, ἔνα λευκό χόχλακα θαλάσσης καί ἔνα κομμάτι ἀτσάλι. Κτυπώντας τὸν χόχλακα (βότσαλο) μέ τὸ ἀτσάλι ἐπάνω ἀπό τὴν ἵσκα, αὐτή ἐπαιρνε φωτιά (χωρίς φλόγα) ἀπό τὶς σπίθες πού ἔβγαζε ὁ χόχλακας καί τότε μέ ἔνα τειαφοκέρι (θειαφοκέρι = σπάγγος ἐμβαπτισμένος σέ λυωμένο θειάφι) ἄναβαν φωτιά. Μεγάλη χρήση αὐτῆς τῆς μεθόδου ἔγινε κατά τὴ διάρκεια τῆς Γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς. (Προέρχεται ἀπό τὴ λέξη ὁ Πυριόβολος = τσακμακόπετρα).

Φρ.: Ἐπό τὸ πρωῖ ἡ ἀρίζηκη παιδεύομαι ν' ἀνάψω φωτιά μέ τὸ μπυριόβολο, ἀλλά δέν τὰ κατάφερα, γιατί μοῦ βράχηνε ἡ ἵσκα.

Ρεπόμπο: (ούσ. τό) = Ἄγριος ξυλοδαρμός. (Αγνώστου ἐτυμολογίας).

Φρ.: Αὐτουνοῦ τοῦ χρειάζεται ἔνα γερό ρεπόμπο, γιά νά μάθει νά κάθεται φρόνιμα.

Ρετσέλι: (ούσ. τό) = Κομπόστα μέ μοῦστο καί κυδώνια, ἀλλά καί μῆλα. Τό μοναδικό γλυκό στὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς. (Ἐπό τὴν Τουρκική receł = ρετσέλ = κομπόστα μέ μοῦστο).

Φρ.: Δέ μοῦ πέτυχε τό ρετσέλι, γιατί ὁ μοῦστος ἥτανε λίγο ξυνούτσικος.

Τιράγιο: (ούσ. τό) = Τράβηγμα, ἔλξη. Στὴν περίπτωση τῶν ἀτμολεβήτων εἶναι ὁ ἀνώμαλος βίαιος ἔλκυσμός, ὁ ὅποῖος συνοδένεται ἀπό ἰσχυρούς καί ἐπικίνδυνους κραδασμούς τοῦ λέβητα. (Ἐπό τὴν Ιταλική tiraggio = τιράτζιο = ἔλξη).

Φρ.: Ἐντε ἔνα τιράγιο ἀκόμα καί τῇ βγάλαμε ἔξω τῇ βάρκα ἡ ἄλλο ἔνα τέτοιο τιράγιο καί θά τά κατεβάσομε κάτω τά καζάνια (ἀτμολέβητες).

Τριμογαζαρεύω: (ρῆμα) = Τριγυρίζω ὕποπτα, παραμονεύω. (Αγνώστου ἐτυμολογίας).

Φρ.: Ἐπό τὸ πρωῖ ἔχω σύγκρυα καί μοῦ φαίνεται πώς μέ τριμογαζαρεύει ἡ γρίπη.

Τριβελίζω: (ρῆμα) = Διαπερνῶ, τρυπῶ· κυρίως σέ μεταφορική χρήση. (Ἐπό τὴν Ιταλική trivello = τρίβελο = τρυπάνι).

Φρ.: Βάζει συνέχεια τό ράδιο καί μοῦ τριβελλίζει τό κεφάλι.